

Szórákozás

Könyvajánló

Doris Lessing: Az ötödik gyerek

„Harriet és David egy hivatali összejövetelel ismerték meg egymást, amelyre különösképpen egyikük sem akart elmenni, s amelyről és akiről azonnal tudták mind a ketten, hogy ez az, amire vártak.”

A fent említett házaspár találkozását és közös életük alakulását kíséreljük végig a könyv lapjain. Harriet és David a környezetük számára érthetetlen elveket vallanak, ami már akkoriban is (a hatvanas években járunk) ódivatúnak számít. Határozott elképzelésük van életük párjáról és rossz véleményük van a „keresztbe-kasul lefekvésről”. Egymásra találásuk idilli és természetesen, pont olyan, amilyennek lennie kell.

A két csodabogár házasságkötésük után is folytatja a különcködést. Találnak egy hatalmas házat London közelében. Gyerekeket szeretnének, minél többet. Akár négyet vagy ötöt! – mondják elképedt barátaiknak, mert azt mégsem vallhatják be, hogy valójában hatot szeretnének.

Sok túlóra ígéretével, szülei és barátai segítségével veszik birtokba új otthonukat, melyet hamar megtölt a gyereksereg. A fennmaradó helyeket pedig elfoglalja a népes rokonság, akik ugyan csak pár napra ígérkeznek, de kicsit mindig elhúzódik a látogatás. Harriet és David családi összejöveteleit mindenki jó szívvvel emlegeti, egyre többen, egyre tovább maradnak. A kulcs a hangulat. Igazi menedékház az övék, hajnalig tartó komoly és komolytalan beszélgetésekkel, sok nevetéssel. A vendégek így kapnak kárpótlást a sok anyagi támogatásért. A családtagok aggódó figyelmeztetései ellenére a négy gyermek mellé már az ötödik is útban van.

Ben érkezésével azonban valami megváltozik. A kisfiú már a terhesség alatt is komoly fájdalmakat okoz az anyának. A családcentrikus Harrietnek egyre többször szalad ki a száján, hogy a magzat meg akarja mérgezni. A gyermek aztán születésével sem hoz nagyobb boldogságot. Valami nem stimmel vele. Ez az, amit mindenki tud, de senki nem mond ki, hiszen ki merné megmondani, mi a baj. De látni azért mindenki lát, a kis pufók fiút, aki szokatlanul erőszakos, akitől fél a többi gyerek is, aki örömet leli benne, ha fájdalmat okozhat. A szörnyeteget.

Képtelenség megmaradni a közelében, Ben minden társadalmi eseményt szétzilál. Lassan elmaradoznak a családi összejövetelek. A férj is egyre többet dolgozik, hogy el tudja tartani a családot. (Vagy hogy ne kelljen hazamennie?) A házasság kihűlni látszik, és Harriet egyedül marad problémáival.

Lehet-e jó szülő valaki „hibás” gyerekekkel? Mire képes egy anya a gyermekéért (vagy a gyermeke ellen)? Hogy lehet megakadályozni a „zöld tojást”?

Fájdalomról, az irodalmi Nobel-díjas írótól, Doris Lessingtől.

Gombos Luca 11.e

Filmajánló

Idegpálya (Nerve-2016)

Henry Joost és Ariel Shulman filmje a manapság divatos showműsorok, a média, az internet, a közösségi oldalak káros hatásairól szól.

Főhősünk, **Vee** (Emma Roberts) egy egyszerű New York-i középiskolás lány. Nem éppen az a bevállalós típus, megszokta, hogy inkább csendben, a háttérből figyeli az eseményeket. Ám ez hamarosan megváltozik, mert nem akar lemaradni, bizonyítani szeretne nemcsak a menő lányok előtt, hanem önmagának is.

Barátai unszolására benevez egy online közösségi, hozzászöveg illegális játékba, ahol idegenek határozzák meg, milyen vakmerő feladatokat kell teljesíteniük a játékosoknak. Természetesen mindezt „élő adásban”. Az online activity egyik házibulis helyszínén találkozik egy **Ian** (Dave Franco) nevű fiúval, akiről kiderül, hogy szintén az Idegpálya játékos. A nézők hamarosan felfigyelnek rájuk, kezdetben még ártalmatlan, majd vadabbnál vadabb, életveszélyes feladatokkal árasztják el őket. Vajon képesek lesznek mindent teljesíteni? A nyeremény vagy az életük a tét? Te melyik lennél: a néző vagy a játékos?

Az **Idegpályát** főképp azoknak ajánlom, akik szeretik a pörgős, fiatalos, amerikai gimis filmeket.

Szabó Sarolta 9. kny

Zeneajánló

Bérczesi Róbert majd 20 éve tarkítja a magyar alternatív zene világát sajátos, meghatározó szövegeivel. Bevallása szerint zenei berkekben is egyedi, kívülálló, mint amilyen mindig is volt már gyerekkorától kezdve. 2016-óta viszi az **Én meg az ének**, **Biorobot**, **Hiperkarma** együtteseket, és mellette fellép szólóestjeivel. Sok mélyrepülés után visszatért, nem is akárhogy.

Bérczesi és a zene

Az egész 1998-ban indult a Blablával, amivel megnyertek egy Pepsi által szponzorált tehetségkutatót, és megjelenhetett az első stúdióalbumuk, a Kétségbeejtően Átlagos. Kellemes alternatív rock, de fellelhetőek a számokon a rock&roll vonások is. De nem hozta az együttes a várt sikereket, sőt a következő albumot a kiadó sem vállalta. 2000-ben megszűntek, de ezzel kezdődött valami új.

Hiperkarma (2000)

Egy új alapítás, kezdetben magányosan. A zenekar nevét idéző első lemez elektronikus alapokon nyugszik. Az albumot Robi szinte teljesen egyedül készítette el. 2003-ban megjelent az Amondó is, amely sokkal pörgősebb, és még sűrűbb szövegvilággal rendelkezik. Eddigre a zenekar már berobbant a köztudatba, a magyar alter világában végleg helyet kaptak. Majd eljött 2007, amikor senki nem tudta, hogy mi történt. A zenekar nem hivatalosan, de feloszlott.

Biorobot(2009)

Nem tűnt el, sőt. Összeállt a Plutóból ismert Nemes Andrással, és ketten, kiegészítve egymást valami újat alkottak: kevésbé komor, nehéz szövegeket vidámabb zenével aláfestve. Rövid időn belül nagy sikereket értek el, a számok gyakran szerepeltek a rádióban is. 2013-ban jelent meg az egyetlen albumuk **Biorobot** címmel.

Én meg az ének – Emléxel? (2011)

Mindeközben ott volt a **Panírozott Barikádnál**, ahol jobban megismerkedett a népdalokkal, melyekből szép számú feldolgozás is született. Szólóestjeire sok régebbi, számára fontos számot igyekezett összegyűjteni, ezekből jött létre 2011-ben kiadott **Emléxel** című lemez. Később ez is egy nem állandó tagokkal rendelkező zenekarrá nőtte ki magát. 2011-ben a már jó tíz éve tartó droproblémákkal küzdő zenész elvonóra járt. Pár évig tátongott egy úr, ami a kitöltésre várt.

Hiperkarma újra (2014)

Hátat fordítva az addigi életmódjának elkezdett dolgozni, újra összeállt a zenekar. Habár szövegeit még előbb írta, egy teljesen újszerű és friss megoldásokkal rendelkező lemez készült, a **Konyharegény**.

“Olyan dallamok és olyan szövegek vannak az albumon, amik egyszerűek, vagy legalábbis egyszerűnek tűnnek, viszont csak én tudom azt, hogy mennyit dolgoztam minden szótagnak, minden hangnak a megfelelő helyre igazításával. Csak reménykedhetek abban, hogy ez hosszú távon meghallatszik majd a dalokon. Ez egy többszöri meghallgatásra beugrós lemez lesz, nem annyira elsőre érzékelhető.”

Délibáb (2017)

Megjelent közben a **Délibáb** című album, még mindig briliáns szövegekkel, de kellemesebb ritmussal. Robi szavaival élve átrepelt, hadart több mint tíz évet, és az anyukája azt mondta, hogy jó lenne valami dúdolható, könnyű, amit egy koncerten tudnak vele énekelni. És persze vidámabb szövegek, hisz jobb minden hétvégén azt énekelni, hogy „*Eligérték a boldog végnek*” (Délibáb), minthogy „*Szépen lassan mindenünk leépül*” (Lidocain). Ez amolyan öngyógyító terápia is.